

תאליף: מارجורי ניומן | النصّ العربي: جودت عيد
 رسوم: باتريك بنسون
 הוצאה
 الفئة العمرية: الروضة

נشاط مع الأهل

- نتتبع معاً أساليب رعاية الخلد للزغلول. متى لاءمت رعايته حاجات الزغلول، ومتى لم تعد ثلاثمه؟ نتحدث عن الصعوبة التي واجهها الخلد في إطلاق عصفوره من القفص.
- اعتنى الخلد بالزغلول لأنه أحبه، وشارك أفراد عائلته العناية بالعصفور الصغير. فالأم علّمت صغيرها كيف يطعمه، وأعاره الأب صندوق عدة عمله ليصنع قفصاً. كيف نعتني ببعضنا في عائلتنا؟
- انتقل طفلنا من الحضانه إلى الروضة واكتسب قدرات جديدة. من الممتع أن نتحدث معه عن الأمور التي يستطيع أن يقوم به لوحده، وعن أخرى يرغب أن نفسح له المجال ليختبر القيام بها لوحده.
- الانفصال خبرة عاطفية صعبة يمر بها الطفل بأشكال مختلفة، وهي جزء طبيعي وحتمي من مسار نموه. نتحدث عن الانفصال اليومي بيننا وبين طفلنا حين نوصله إلى الروضة. هل هناك "طقس وداع" يومي خاص بنا؟ كيف يحب الطفل أن نودعه وأن نستقبله؟
- هل نربي في بيتنا طائرًا أو حيوانًا أليفًا؟ ما الذي يحبه طفلنا في العناية به؟
- تزور العاصفیر حدائق بيوتنا باستمرار. من الممتع أن نبني مع أطفالنا "مطعمًا" بسيطاً لها. نأخذ زجاجة بلاستيكية فارغة، ونقص في وسطها فتحة نضع فيها قطع خضار وفواكه، ونعلقها على شجرة. سيستمع العاصفیر بالوجبة، ونتمتع نحن بمراها وتغريدها!

אִפְקָר לַדְמֵג הַכִּתָּב בַּיּוֹם הַזֶּה

- יִמְכַן אֲנִי תַחֲדָתִי מֵעִם הַיְלָדִים הַחֹלְוִים לְזַעֲלוֹל (חֲרִסֵּה בַּיּוֹם הַזֶּה אֲנִי אֲנַתְרָא אִמֵּה לְתֹאחֶזֶה, אֲטַעְמֵהּ, וּבְנֵי לֶה קִפְסָא) וְאֲנִי תַשְׁגֵּי הַיְלָדִים עַל הַחֲדִיט עַן רַעִיָּה חַיּוֹנָת אוֹ טַיּוֹר בֵּיטִיָּה יְרִבּוֹנָה בַּיּוֹם הַזֶּה.
- עַל הַרְגֵם מִן עֵנְיָה הַחֲדִיט בֵּה, לְכֵן הַזַּעֲלוֹל כָּאֵן חֲזִינָא, לְמָדָא? שְׁגֵי הַיְלָדִים עַל הַתְּבִיר עַן כָּל הָאֲסָבָב הַיּוֹם תַּחֲדָתִי בִּבְלֵהֶם.
- כָּאֵן שְׂעִבָא עַל הַחֲדִיט אֲנִי יִפָּרֵק זַעֲלוֹה. שְׁגֵי הַיְלָדִים עַל הַחֲדִיט עַן מוֹאֲפִים שְׂעוּרָא בִּיבָהּ בַּחֲזֵן עַל הַפְּרָק שְׁחֵץ אוֹ כָּאֵן חַיִּי יִחְבּוֹנֵה. מָדָא אַחְסוּא? מָדָא שָׂעִדְהֶם בַּיּוֹם הַזֶּה אֲנִי חֲזֵנְהֶם?
- תַּחֲדָתִי מֵעִם הַיְלָדִים הַחֹלְוִים חַיִּים יִתְרַכּוּן בַּבַּיִט וְאִהְלֵהֶם בַּיּוֹם הַזֶּה, וַיָּבִיאוּן אֶל הַרְוּצָה. בְּמָדָא יִשְׂעוּרּוּן? כִּי־יִמְכַן אֲנִי יִסָּנֵד אֶת הַיְלָדִים הַחֹלְוִים לְחַיָּה הַרְוּצָה, וְתַחֲפִיף חֲדָה קִלְקֵהֶם, יִמְכַן אֲנִי תַחֲדָתִי מֵעִם הַיְלָדִים הַחֹלְוִים הַיּוֹם יִשְׂטַיְעוּן הַקִּיָּאָם בִּיבָהּ לְוַחֲדֵהֶם (מִיֵּשׁ אֲסַתְרָא מֵהַרְחָצִים, הַלְּבֵב מֵעִם הָאֲסַדְקָא...).
- הַחֲדִיט קָרִיצֵן גַּיְר מְאֻלוֹף לְהַיְלָדִים. יִתְמַעַן הַיְלָדִים בַּתְּעִרָף עֲלֵיהֶם בַּיּוֹם הַזֶּה תַּלְמִי שְׂעוּרָא מֵעִם הַיְלָדִים הַחֹלְוִים עַל הַנְּשִׂאָה מֵעִם הַיְלָדִים הַחֹלְוִים בַּיּוֹם הַזֶּה אֲנִי חֲזֵנְהֶם, וְתַחֲפִיף אֲלֵי־הַיְלָדִים הַחֹלְוִים עַל הַנְּשִׂאָה מֵעִם הַיְלָדִים הַחֹלְוִים בַּיּוֹם הַזֶּה אֲנִי חֲזֵנְהֶם, וְאֲנִי תַנְזָמִי מַעְרֻצָא לְהָא בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְּחִלָּה.
- קִד תְּרַגְבִּין בְּיַמְע אֲגָן עַן הַטַּיּוֹר יִשְׂמַע אֶל הַיְלָדִים. מִן הַמִּיֵּשׁ לְהַתְמָאָם אֲנִי יִקָּרֵן הַיְלָדִים בֵּין אֲגִנִּיתִין מַעְרוּפִתִין: הָאֲוִלִי "עֲשְׂפוֹר טַלֵּן מִן הַשְּׂבָא" לְאִמֵּיָה הַחֲלִיל וְהַיּוֹם הַזֶּה עֲשְׂפוֹר סַגִּין, וְהַתְּאִנִּיָּה "טַיּוֹרִי טַיּוֹרִי יָא עֲשְׂפוֹרָה" לְמַאֲדָה הַרְוּמִי. תַּחֲדָתִי מֵעִם הַיְלָדִים הַחֹלְוִים מָא יַחְסֵה כָּל עֲשְׂפוֹר, וְעַמָּא תוּחִיֵה הַמוּסִיקָא מִן אֲגוּאָה פֶּרַח אוֹ חֲזֵן.
- אֲעִדָּא מַטְעַם לְהַטַּיּוֹר בַּיּוֹם הַזֶּה הַרְוּצָה וְתַזְרִיבֵהּ יוֹמִיָא בַּאֲכֹל הַטַּזְג, נְשִׂאָה יִתְמַעַן בֵּה הַיְלָדִים וְיִתְעַלְמוּן מִן הַכַּתִּיר עַן רַעִיָּה הַכָּאֲתָנָת הַיּוֹם תַּשְׂרָכְנָא עַל מַנָּא.